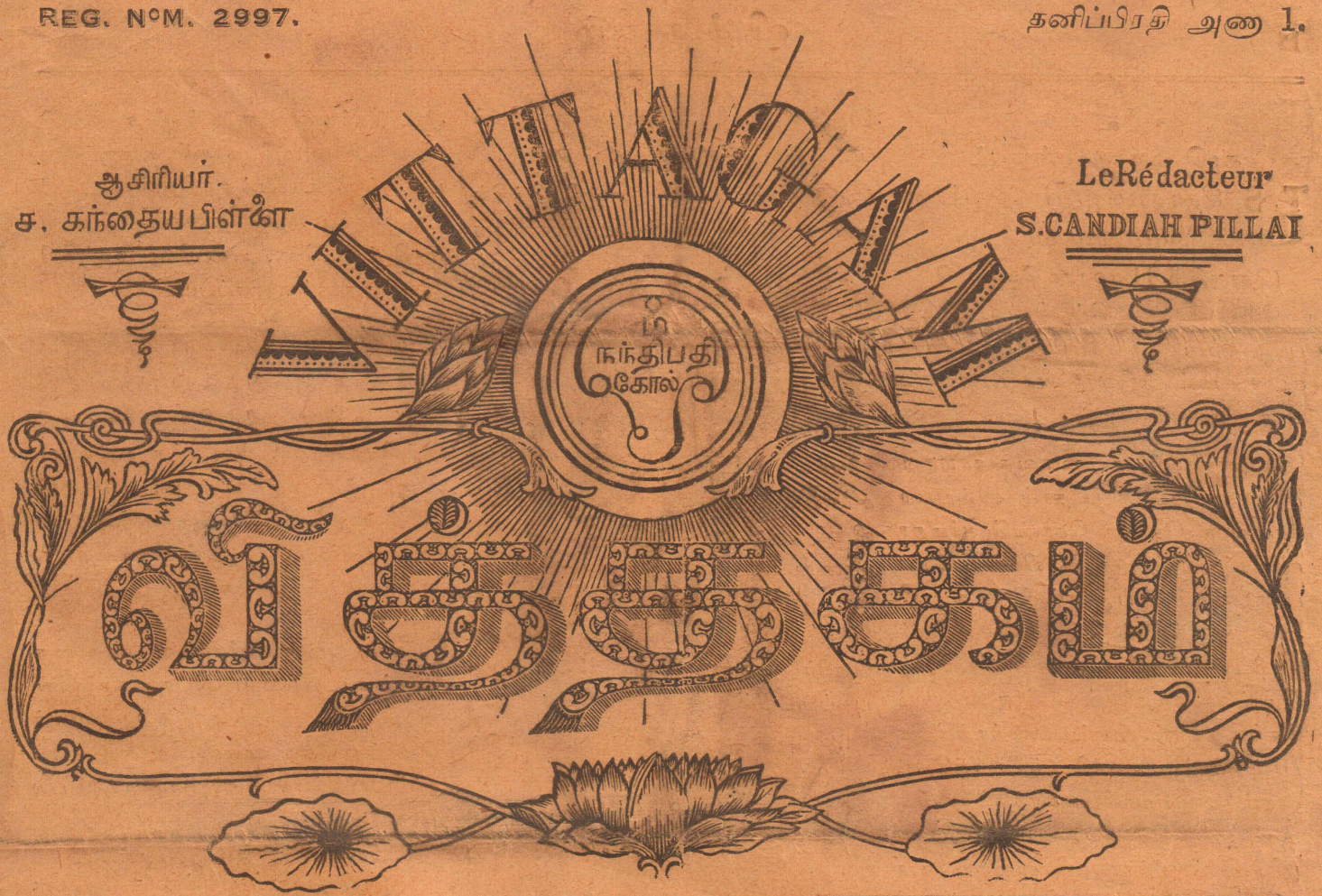

ஆசிரியர்.
ச. கந்தையபிள்ளை

LeRédacteur
S.CANDIAH PILLAI

ஒரு செந்தமிழ் வாரப் பத்திரிகை.

VOL. III.

புதுவை, புவ ஓல் மாசி மீ ௨௨ ௨ (5-3-36)

No. 12.

தாயுமானவர்.

சொல்லானதிற்சற்றும் வாராதபிள்ளையைத் தொட்டில்வைத்தாட்டியாட்டித்
தொடையினக்கிள்ளல்போற் சங்கற்பமொன்றிற்றோடுக்குந்தோடுத்தழிக்கும்
பொல்லாதவாதனை யெனுஞ்சப்தபூமியிடை போந்துதலைசுற்றியாடும்
புருஷனிலடங்காத பூவைபோற்றானே புறம்போந்துசஞ்சரிக்குங்
கல்லோடிரும்புக்கு மிகவன்மைகாட்டிடுங் காணாதுகேட்டவெல்லாங்
கண்டதாக்காட்டியே யணுவாச்சுருக்கிடுங் கபடநாடசசாலமோ
யெல்லாமும்வலதிந்த மனமாயையேழையா மென்னுடக்கவசமோ
விகபரமீரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி யெங்குநிறைகின்றபொருளே.

உ

காசி ஹநுமன்காட்

T. S. சீதாராம ஐயர் அவர்கள்
எழுதுவது.

(தொகுதி 3.11-ம்வாரத் தொடர்ச்சி)

மேலே காணப்படும் வ்யாஸத்தைப் படித்துப் பார்த்த மட்டில் அடியில் காணப்படும் ஆலோசனைகள் ஏற்பட்டன.

1. ஸாக்ஷாத் பரமசிவா வதாராளான ஸ்ரீசங்கர பகவத் பாதாள் ஸன்யாஸக்ரகணஞ் செய்து கொண்டு நம்மதாநதீதீரம் வந்து ஸ்ரீகோவிந்த பகவத் பாதாளிடம் உபதேசம் பெற்று, ஸ்ரீகாசி சக்ஷத்திரம் வந்து, ஸ்ரீ விச்வேச்வரிடத்திலும் ஸ்ரீவ்யாஸாசார்யாளிடத்திலும் ஸம்வாதங்கள் செய்து, வ்யாஸர் செய்திருக்கும், பிரும்ம ஸூத்ரத்திற்கு பாஷ்யமும், உபனிஷத், பகவத்கீதா, ஸகஸ்ரநாம முதலான கிரந்தங்களுக்கு பாஷ்யங்கள் செய்த இடமுமான இந்த ஸ்ரீகாசி சக்ஷத்ரவாலிகளுக்கும், ப்ரயாகை சக்ஷத்ர வாலிகளுக்கும் ஸ்ரீசங்கர பகவத் பாதாளின் சரித்ர மிதுவரை தெரியாமலா யிருந்தது?

2. “அவர் கைலையிலிருந்து கொணர்ந்த ஐந்து லிங்கங்களில் முதன்மையும் ச்ரேஷ்டமுமான யோக லிங்கத்தையும்” என்றிருக்கிறது.

அத்தைக ஸ்தாபனஞ் செய்த ஸ்ரீபரமாசார்யாளே ச்ரேஷ்டமானதென்ற கொள்கையுடன் ஒரு லிங்கத்தைத்தன் ஸொந்த பூஜைக்கு வைத்துக் கொண்டிருந்தது வாஸ்தவ மாயிருந்தால் பக்ஷபாதமென்பது ஏர்ப்படவில்லை யா? ச்ரேஷ்டம் என்பது வரும்போது, நிகிருஷ்டம் என்பதேற்படாம லிருக்குமா? இவ்விரண்டு கொள்கை ஒரு வரிடமேற்படுங்காலங்களில் அத்தைக மென்பது எவ்விதம் பொருந்தும்?

3. “இந்த ஒரே பிம்பந்தான் ரொம்பவும் புராதனமாயுள்ளது. சங்கராசார்யாளுடைய மற்ற பிம்பங்களெல்லாம்

50 அல்லது 60 வருஷத்திற்கு மேற்பட்டதுமல்ல’ என்றிருக்கிறது.

ஸ்ரீபரமாசார்யாள் காஞ்சிவரத்தில் தன் வாழ்நாளின் மிகுதியை கழித்தவுடன், ஸ்ரீ காமாக்ஷி ஸன்னிதியில் இப்போதும் பூஜை செய்துவரும் பிம்பமாகவே மாறிவிட்டாரா? அல்லது சிற்பிகளால் செய்து ஸ்தாபித்திருக்கும் சிலை பிம்பமா? சிற்பிகளால் செய்த பிம்பமாகவே யிருந்தால் மற்ற பிம்பங்களைக் காட்டிலும் இதற்கென்ன ச்ரேஷ்டம் வந்தது? காஞ்சிவரத்திலிருக்கும் ஸ்ரீ ஆசார்ய பிம்பமே ப்ராசீனமானது, மற்ற ஆசார்ய பிம்பங்களெல்லாம் நவீனமானவைக ளென்பதை (ப்ரும்ம ஸ்ரீ சாஸ்திரிகள்) எவ்விதம் தெரிந் தெழுதியிருக்கிறார் என்பது புலப்படவில்லை.

4. நாளது வரையில் உலகத்தில் வலித்துவரும் ஸ்ரீ ஆசார்ய பக்தர்கள், ஸ்ரீ பரமாசார்யாளின் உண்மையான சரித்ரங்களை உணராமலிருப்பதால் ஷட்பக்தர்களிடம் கருணை கொண்டு பிரும்ம ஸ்ரீ சாஸ்திரிகள், ஆங்கில பத்திரிகை வாயிலாக வெளியிட்டிருக்கிறாரோ வெனக் கருதி, “ஸ்ரீ வித்யா ரண்ய சங்கர திக்விஜய” கிரந்தத்தை ஆரம்பத்திலிருந்து கடைசி வரையில் ஸ்ரீமான் பண்டித். ஜே. ஜி விச்வநாத சர்மா அவர்கள் படித்துப் பார்த்தார். ஷட கிரந்தத்தில் “லீடர்” பதிரிகை வ்யாஸத்தில் கண்டிருக்கும் ஆசார்யாளின் வ்ருத்தாந்தங்களைப் பற்றிய விஷயங்கள் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. பிறகு ஸ்ரீ சித்விவாஸர் செய்திருக்கும் “சங்கர விஜய விவாஸம்” என்ற கிரந்தத்தையும் படித்துப் பார்த்தார். அதிலும் ஷட விஷயங்கள் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. ஸ்ரீ ஸதாநந்த யதீசுவரர் செய்திருக்கும் “சங்கர திக் விஜய ஸாரம்” என்ற கிரந்தத்தைப் படித்துப் பார்த்தும் ஷட விஷயம் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை.

பிறகு “ஆனந்தகிரி சங்கர விஜயம்” என்ற கிரந்தத்தைப் பார்வையிட்டதில்

ஷட கிரந்தமானது அத்தைக மதாபிமானிகள் எழுதியதாகக் காண விட்டாலும் ஷட கிரந்தத்திலுங் கூட ஸ்ரீ பரமாசார்யாளின் தலைமை ஸ்தானமாகிய மடமோ, பிம்பமோ காஞ்சியிலிருப்பதாகக் காணப்படவில்லை.

அதிப்ராசீனர்களாகவும், யதீசுவரர்களாகவும், ப்ரலித்தி பெற்றவர்களாகவும், உள்ள ஸ்ரீ வித்யாரண்ய ஸ்ரீ சித்விவாஸ, ஸ்ரீ ஸதாநந்த யதீசுவரர்களுக்குக் கிடைக்காத ஸ்ரீ பரமாசார்யாளின் தத்வங்களை பிரும்ம ஸ்ரீ சாஸ்திரிகள் எவ்விதம் கண்டுபிடித்தார்? என்ற ஆச்சர்யந் தோன்றிற்று.

தவிர முன்னோர்களான மூதாதைகளுங் கூட வல்லவா ஸ்ரீபரமாசார்யாள் விஷயத்தில் உள்ள தத்வங்களைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் மோசம் போய் விட்டார்களோ வென்ற சங்கையும் பலமாக வேற்பட்டது.

இவ்விஷயமாய் பலத்த ஆலோசனைகள் செய்து கொண்டிருக்குங் காலங்களில் இதனடியில் காணப்படும் நூதன ரீதி ஆசார்ய சரித்திரங்கள் பல பாஷைகளில் கிடைத்தன.

நூதனமாய்க் கிடைத்த புஸ்தகங்களின் விபரம்

1. ஸ்ரீ காசியில் இருக்கும் குட்பகோண மடத்திற்கு மாணேஜராகியிருந்த பிரும்மஸ்ரீ ராமஸ்வாமி உபாத்யாயர் அவர்களால் ஹிந்தி பாஷையில் அச்சிட்ட “ஸ்ரீசங்கராசார்ய சரித்ரம்”.

2. N.R. வெங்கடேசம்பந்துலு M.A. L.T. அவர்களால் ஆங்கில பாஷையில் வெளியிடப்பட்ட “சங்கராசார்யா, அண்டு, ஹிஸ், காமகோடிபீட”

3. N. வெங்கட்டாராமன் M.A, அவர்களால் ஆங்கில பாஷையில் வெளியிடப்பட்ட “சங்கராசார்யா. தி. கிரேட் அண்டு, ஹிஸ், ஸக்ஸஸேர்ஸ், இன் காஞ்சி.”

உள் நாட்டிற்கு
வருட சந்தா ரூபா 3.

ஆசிரியர்:

யாழ்ப்பாணம்

தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை

தமிழ்ப் பண்டிதர்,
சிலோன்.

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

LIBERTÉ—ÉGALITÉ.—FRATERNITÉ.

VITTAGAM

வெளி நாட்டிற்கு
வருட சந்தா ரூபா 4.

LE RÉDACTEUR

TENKOVAI

S. CANDIAH PILLAI

Tamil Pandit

Jaffna

CEYLON.

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமே
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—
அய்யலத்தாடு ஐயர் மடத்து வீதி,
நெம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. III.

புதுவை, யுவ னடு மாசி மீ ௨௨௨ (5—3—36)

NO. 12.

ஒளவைகுறள்.

தன்னை யறியு மறிவுதனைப் பேறில்
பின்னைப் பிறப்பில்லை வீடு.

ஆறம் பாவமாயு மறிவுதனைக் கண்டால்
பிறந்துழல வேண்டா பெயர்ந்து.

சிவனுருவந் தானாய்ச் சேறிந்தடங்கி நிற்கில்
பவநாச மாக்கும் பரிந்து.

உறக்க முணர்வோ டேயிர்ப்பின்மை யற்றால்
பிறப்பின்றி வீடாம் பரம்.

நினைப்பு மறப்பு நெடும்ப்ச்யு மற்றால்
அனைத்துலகும் வீடா மது.

உடம்பிரண்டுங் கேட்டா லுறுபய னென்றுண்ட
திடம்படு மீசன் றிறம்.

தன்னை யறந்து சேறிந்தடங்கித் தானற்றால்
பின்னைப் பிறப்பில்லை வீடு.

மருளின்றி மாசறுக்கின் மாதா வெளியாய்
இருளின்றி நிற்கு மிடம்.

விகாரங் கோமாற்றி மெய்யுணர்வு கண்டால்
அகாரமாங் கண்ட லரறிவு.

சிந்தை யாங்காரஞ் சேறிபுல னற்றக்கால்
முந்தியே யாகுமாம் வீடு.

உ
திருவருள் துணை.

காலமுண் டாகவே காதல்சேய்
துய்மின் கருதரிய
ஞாலமுண் டானோடு நான்முகன்
வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண் டானெங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
முலபண் டாரம் வழங்குகின்
ருள்வந்து முந்துமினே.

[தீருவாசகம்]

வித்தகம்

புதுவை

யுவ வஸ் மாசி மீ ௨௨ ௨

நாணமை.

வடிமுப்பது என்
னும் அரிய பெரிய
தமிழ் மறையில்
முதலாம் பாகமா
கிய இன்பக் கூற்
றில் நான்காம் சூத்த மகுடமாகிய
“பொய்யுரை” என்பது “வித்தகம்”
தொகுதி 3 இல. 11இல் 6௮ சூத்தம்
துதலியவாறு ஒரு சிறிது விளக்கிக்
கூறப்பட்டது.

ஆதலால் அதனோடு தொடர்புடைய
யதாய் ஐந்தாவதாகிய இறுதிச் சூத்த

மகுடமாய் மிளிரும் “நாணமை”
என்பது ஈண்டு ஒரு சிறிது விளக்கிக்
கூறப்படுகின்றது.

இன்பக் கூற்றில் உள்ள முதல்
மூன்று சூத்தங்களால் இன்பத்தின்
பெற்றியை அஃதாவது சிற்றின்பத்
தைக் கொண்டே பேரின்ப லாபம்
பெற வேண்டும் என்னும் வேத
வுண்மையை விளக்கிக் காட்டிய வித்
தகச்சித்தர்பெருமான், “பொய்யுரை”
என்னும் சூத்தத்தால், இத்தகைய
மெய்யுரை உலக மாக்களால் பொய்
யுரை எனப் புறக்கணிக்கப்படும் என்று
கூறியருளினார்.

அஃதாவது சிற்றின்பத்தை ஆளத்
தெரியாமையால் — உயர் இல்லறம்
நடாத்தி உய்தி பெற அறியாமையால்
அச் சிற்றின்பத்தை வெறுத்து மனப்
பான்மையால் அதனை வென்றவர்
போலத் துணிந்த வஞ்ச மனத்தராய்
ஒருபால் ஒதுங்கிப் பிரமசாரிகள் என
வும் துறவிகள் எனவும் சந்நியாசிகள்
எனவும் இவற்றின் பொருளும் இவற்
றின் குரிய ஒழுக்கமும் அறியாது
வாளா கூவிக் கொண்டு வேடம் பூண்டு
நடித்தும் வாயோடு கண் மூடி
வதிந்தும் அசேனத்துவ மடைதலே—
அசுத்த காமத் தீயால் வெதும்பிச்
செத்துப் போதலே முத்தி நெறி
எனக் கண்டவர் உலகப் பாமரர்
ஆதலால், அன்றாக்கு, அவர் தமது
அறிவுக்கு ஏற்பத் தீமையே பயப்பது
எனக் கண்ட சிற்றின்பத்தைக் கொண்
டே பேரின்ப லாபம் பெற வேண்டும்
எனவும் இயற்கை முறையான இது
வே யன்றி வேறு தடம் இல்லை எனவும்
கூறினால், இத்தகைய மெய்யுரையை
அவர் ஒப்புக் கொள்ளாது பொய்யுரை
என்றே புறக்கணிப்பார் எனக் கூறி
யருளினார் எமது புலவர் பெருமான்
என்பது.

தற்காலச் சைவர் எனப்படுவோர்
பலரால் வேதாகம உண்மை தெரித்த
வேதாந்த சித்தாந்த வித்தகர் எனவும்

சீவன் முத்தர் எனவும் உந்நத நிலை
யில் வைத்துப் போற்றப் படுவோர்
பலர் மேலே கூறியவாறு சிற்றின்ப
த்தை வெறுத்து — இல்லற வாழ்வை
வெறுத்து ஒருபால் ஒதுங்கிப் “பிரம
சாரிகள்” எனவும் “சந்நியாசிகள்”
எனவும் வீற்றிருந்து மெய்யுணர்ச்சி
கைவரப் பெறாது மாண்டு போயின
மையும்,

இவருள்ளும் சிலர் சித்தர் நூல்கள்
பெண் போகம் முக்கியம் எனக் கூறு
கின்றமையால் அவை தமது
சைவ சமயத்துக்கு உரியன அல்ல
எனவும் அவற்றை அநுசரிப்போர்
பைசாசபதம் பெறுவர் எனவும்
அறுதி இட்டு உரைத்துத் தத்துவப்
பெரியாராகிய சித்தர் பெருமக்களையும்
இகழ்ந்து தமது காரறிவின் பெருமை
யைப் புலப்படுத்தியமையும்,

இவர் கூற்றையே — இவர் உருற்றி
வைத்த நூல்களையே தற்காலத்தவருட்
பெரும்பாலார் வேத வாக்கெனச்
சென்னியிற் கொண்டு போற்றி ஒழு
குதலுமே (“அண்டார் உலகோர்
கண்டதே கூறலின்”) உலக மாக்கள்
உண்மையைப் புறக்கணிப்பார்கள்
என்னும் இடைக்காடர் திருவாக்குக்
குச் சாலும் கரியாதல் — உறு சான்ற
தல் வெள்ளிடை பலையாம். இதற்கு
வேறு சான்றும் வேண்டுமோ? இல்லை
இல்லை.

இவ்வாறு உலகப் பாமரரால் உண்
மை பொய் யெனப் புறக்கணிக்கப்
படும் என உலகியல் கூறு முகத்தால்,
உண்மையை நாடும் ஆற்றலும் காத
லும் வாய்ந்த பக்குவிகளே குரு
வருளால் அவ் வுண்மையைக் கடைப்
பிடித்து உயர்ந்த இல்லற வாழ்க்கை
யை நடாத்தி உய்தி யடைவர் என்
பதனை நன்று பெறப்பட வைத்தனர்
எமது புலவர் பெருமான் என அறிதற்
பாற்று.

உலகில் பக்குவிகள் மிகச் சிறுபான்
மையரும் பாமரரே மிகப் பெரும்பான்

மையரும் ஆதலால், பண்டை நற்ற வத்தால் குருவருள் பெற்று முன் நிலைகளை நிறை கண்டு பஞ்சிகரணித் தலாகிய அரிய பெரிய அறத்தாற் றைக்கைக் கொண்டு ஒழுகும் உயர்ந் தோராகிய பக்குவிகள் உயர் நிலையைத் தாவிப் படியேற்றம் பெறுவான் அவாவி அடி பெயர்க்கும்கால், உலக மாக்களாகிய பாமரர்களின் ஏளனங்களு க்கும் விஷம வார்த்தைகளுக்கும் வசை களுக்கும் வன் செயல்களுக்கும் நாணி அவற்றால் தங்கள் பயில்வுகளாகிய இயக்கங்களில் தாமத நிறையைப் புகு த்திப் பணி செய்து கிடவாது இடர்ப் படுதல் கூடும் என்பதனை அநுபவ வாடிலாக நன்குணர்ந்த மெய்யடியா ராகிய எமது புலவர் பெருமான்,

இன்றோர்ன்ன இழி தகைமையான நிலைமையி னின்று அப் பக்குவிகள் வெளி யேறி மனச் சோர்வடையாது மதி வைராக்கியங் கொண்டு தோலாப் பூட்டிகை உடையராய் அடி பெயர்த்துச் சென்று அடையவேண்டிய தடத்தை —பேற்றைக் கண்டு உண்டு உய்தி யடைய வேண்டியதே இன்றியமையாக் கடனாகும் எனச் செவி யறிவுறுத்து பவராய் “பொய்யுரை” என்னும் சூக் தத்தின் பின் “நாணுமை” என்னும் சூக்தத்தை அருளிச் செய்வாராயினர் என அறிதற் பாற்று.

குரு வருளால் உயர் நிலையைத் தாவிப் படியேற்றம் பெறும் பக்கு விகளை உலக மாக்கள் ஏளனஞ் செய யும் பெற்றியும், அதனால் அன்றா தமது பயில் வுகளில் — பணி செய்து கிடத்தலில் சிறிதும் சோர்வடைதல் கூடாது என்பதும் பின் வரும் பிரபல சுருதியாலும் நன்று வலியுறுதல் கண்டு கொள்க.

திருவாசகம்.

அரிக்கும் பிறமற்றும் அல்லாத தேவர்கட் [கும்
தெரிக்கும் படித்தன்றி நின்றசிவம்
[வந்துநம்மை

உருக்கும் பணிகொள்ளு மென்பதுகேட்
[லேகமேல்லாம்
சிரிக்குந் திறம்பாடித் தெள்ளேணம்
[கொட்டாமோ.

(ஹை திருத்தெள்ளேணம் செ. 3)

கேட்டாயோ தோழி கிறிசெய்த வா
[ரொருவன்
கீட்டார் மதில்புடைசூழ் தென்னன் பெரு
[ந்துறையான்
காட்டா தனவெல்லாம் காட்டிச்
[சிவங்காட்டித்
தாட்டா மரைகாட்டித் தன்கருணைத்
[தேன்காட்டி
நாட்டாரீ நகைசெய்ய நாமேலை வீடெய்த
ஆட்டான்கொண் டாண்டவா பாடி
[துங்கா ணம்மாளாய்.

(ஹை திருவம்மாலை செ. 6)

குடநர் தோள்வளை யார்ப்பவார்ப்பத்
தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்பவார்ப்ப
நாடவார் ந்தம்மை யார்ப்பவார்ப்ப
நாமு மவர்தம்மை யார்ப்பவார்ப்பப்
பாடக மெல்லடி யார்க்குமங்கை
பங்கின னெங்கள் பராபரனுக்கு
ஆடக மாலை யன்னகோவுக்கு
ஆடப் பொற்சண்ண மிடித்துநாமே.
(ஹை திருப்பொற்சண்ணம் செ. 7)

சூத சங்கிதை.

குருபரனருளாலிதனைநன்கொர்ந்து
கோதினமெய்க்குஞானமுண்டாகி
மருவுறுசாதிமுதலியதொட்பும்மறை
முதனூல்களின்தொட்பும்
கருதும்றியா துந்தனையறியாது
கழிதருமாயினுங்குரவன்
மருமலர்ப்பாதசேவையினன்பு
மாத்திரங்கழிதல்கூடாதால்.
(ஹை ஆன்மமந்திர முரைத்த அத்தியாயம்
[செ. 22)

சின்தாந்தசிகாமணி.

எணுறக்க திவிழையியல்பினேன்குரு
ஆணையைக்கடக்கொணாததைக்
[கடந்திடில்
காணுறச்சகமெலாங்காட்டுமீசன
தானையைக்கடந்தவெனினையே.
(ஹை உபயத்தலம் செ. 7)

மேல் “நாணுமை” என்னும் மகுட முடைய சூக்தப் பொருள் ஒரு சிறிது விளக்கமுற உரைக்கப்படும்.

மூவடி முப்பது.

இன்பக் கூறு. க.

நாணுமை 5.

கூட்ட நேர்விற் கிடர்ப்படை நானே
தேட்டையு மொருக்கிச் செப்பமுஞ்
[சினதைத்தலி
னூரியபோழ் கோடா வுவுக்குரு ரூரியரே.

என்பது சூக்தம்.

நாணம் என்பதனால் உளவாகும் கேடு களைக் கூறு முகத்தால் நாணுமையே பக்குவிகளால் கைக் கொள்ளற் பாலது என்பதனை உணர்த்துதல் துதலிற்று இச் சூக்தம் என்க.

நாணம் என்பது குருவருளால் உருற்றப்படும் சாதகங்களாகிய புறப் பயில்வு அகப் பயில்வு என்னும் இரண் டற்கும் இடையூறாய் அதனால் இவற் றின் பயனாகிய வாய்மையான கூட்ட நேர்வுக்கே பெரிதும் இடர்ப்படை ஆகின்றது.

மகளிர் முயக்கத்துக்கும் போலிப் பொருளின் தேட்டத்துக்கும் உலகிய லுக்கு ஒப்பிய நடுவு நிலைமை என்னும் நேர்மைக்கும் நாணம் என்பது இடையூறாய் உள்ளது ஆதலால் நாணுமையே கைக் கொள்ளற்பாலது என உலகிய லுக்கு ஒப்பிய படிப்பாளிகள் பொருள் காணும் படியும், உண்மையை நாடும் ஆற்றலும் காதலும் வாய்ந்த பக்கு விகள் குருவருளால் அதனைக் கண்டு உண்டு உய்தி யடையும் படியும் அமைக்கப்பட்டது இச் சூக்தம் என்க.

நாணுமை என்றால் என்னை? என் பது கடை. அதன் உண்மைப் பொருள் இச் சூக்தத்தால் எங்ஙனம் பெறப்படு கின்றது? எனின், கூறுதும்:—

1

நாண் என்பது உயிர்க் கிழவனும் ஊன் என்னும் கிழத்தியும் ஒழிவற ஒன்றுதலாகிய வாய்மையான கூட்ட நேர்வுக்கு இடர்ப்படையாய் — இடையூறாய் — தடையாய் நிற்பது.

2

வாய்மையான காமக் கிழத்தியோடு இடையூறப் பேரின்ப வாழ்வு நடாத்துதற்கு இன்றியமையாத வாய்மையன தேட்டமாகிய செம் பொன்னின் தேட்டத்தை-தாது என்னும் செம் பொண்ணைக் கேடடையச் செய்வது.

3

குருவருளால் பெறப்படும் செப்பம் என்னும் நிறையை நிறை என்னும் சாதகத்தை-நிறை முறையான ஒழுக்கத்தைச் சிதைப்பது.

ஆதலால், இன்ன இழிதகமை யுடைய நாணத்தால் படியேற்ற முறையில் பிளவை (போழ்) வருவிக்காது — பிளவு ஏற்படாதவாறு — இழுக்கு நேராதவாறு, எத்துணைத் துன்பம் நேரினும் நாணமையே உவப்போடு கைக் கொள்ளற்பாலது எனவும், அன்ன நீர்மை வாய்ந்தவரே படியேற்றம் பெறுதற்குரிய பக்குவிகள் — மெய்யடியார் ஆதற்கு உரியர் எனவும் கூறப்பட்டது என்க.

நாண் என்பது கூட்டம் நேர்தற்கு — சரியுறச் சித்தித்தற்கு — சமப்படுத்தற்கு இடையூறு என — இடைஞ்சல் என — பெரிய தடை ஆக நிற்பல் எவ்வாறு? எனின், சிறிது கூறுதும்:—

புறப் பயில்வாகிய சிற்றின்ப நுகர்ச்சிக்கும் நாணே இடர்ப்படை ஆகும். நாணும் நீர்மை மகளிர் பால் உள்ளது என்ப. சேக்கைப் போரில் தோல்வியடையும் காமரம் கல்லா ஆடவர் நீர்மையும் அஃதே.

‘காமரங்கற்றுமில்வேன்’

என்றனர் அப்பர்.

‘மோகங்ஊடமுயங்கார் மூடர்மாதர்க்கே’

என்றனர் திருமூலர்.

நாணம் என்றால் என்னை?

அதுதான் கீழ் நோக்கு — தலை குனிந்து பூமிபை நோக்குதல் — மனச் சோர்வு — தாமத நிறை என்று கூறப்படும்.

தலைவன் தலைவியைத்தான் காமக் கிழத்தியைத்தான் முதலில் முயங்கத் தொடங்குங்கால் அம் மகளிர் நாணி நிற்பல் தலை குனிந்து பூமியை நோக்கி நிற்பல் இயல்பு.

இவ்வாறு நாணலும் அப் பக்கம் இப் பக்கம் அசைதலாகிய கோணலும் கொண்டுள்ள அம் மகளிர், வேட்கையால் பொதுப்பப் பட்ட தலைவனால் கட்டி அணைந்து புணரப்படுகின்றனர்.

ஆரம்பப் புணர்ச்சியாகிய அஃது நாணம் விடாப் புணர்ச்சியாதலால் பூர்ணப் பெப்புடையதாகாது — இன்பம் பயப்பதாகாது.

பின்பு கலவியின் ஆவர்த்தி கதிக்கக் கதிக்க அணு அணுவாய் நாணம் விடுபடும். விடு பட விடுபட கூட்டமானது நீர்மையும் நேர்மையும் உடையது ஆம்.

அஞ்ஞான்று பெண்ணானவள் ஒத்த அன்புடையளாய்த் தலைவனைக்கூடுகின்றனர்; நாணம் பூரணமாய் இற்று — அற்று அவனுக்குத் தனது இன்பம் முழுவதையும் அளிக்கின்றனர்; அளித்துக் களிக்கின்றனர்; அவனைப் பிரியாது இருக்கின்றனர்; பிரிவுக்கு இடந் தரமாட்டாள்; அவன் விரும்பியன யாவற்றையும் உவப் போடு புரிகின்றனர்.

பெண் ஆணை விழைவது ஆரிய வழக்கம் — வட நாட்டார் வழக்கம் என்னும் உலக வழக்கத்தின் பொருள் இதுவே என்ப.

திருமங்கையாழ்வார்.

‘அன்னநடையார் அலரேச ஆடவர் பால் மன்னுமடலூரார் என்பதோர் வாசகமும்

தேன்னுரையில்கேட்டறிவதுண்டேனே

[யாந்தெளியேயம்

மன்னும்வடநேறியேவேண்டி னேம்.....”

என்னும் பாசரமும் ஈண்டு நோக்கற்பாலது.

நாணம் ஒழிந்த இத்தகைய முயக்கத்தால் ஆடவனும் பெண்ணும் உடலுயிர் போல ஒன்றி வாழ்கின்றனர்.

இது போலவே, உயிர்க்கிழவனும் ஊன் என்னும் கிழத்தியும் — உயிரும் உடலும் ஒழிவற ஒன்றி நிற்பலாகிய வாய்மையான — சாகவதமான “கூட்ட நேர்வுக்கு” நாண் இடர்ப்படை — இடையூறு — தடை எனப்பட்டது.

இச் சூக்தத்தில் “நாண்” என்பதனால் குறிக்கப்பட்டது குண்டலி எனும் வாயு ஆகும்.

அது அடி வயிற்றில் — அடிக் குடலில் கீழ் முகமாய்த் தாமத நிறையோடு — அசுத்த நிறை அமைந்து நாணிக் கோணிக் கிடக்கின்றது.

இயற்கை முறையான சாதகங்களால் இஃது அமலமடைந்து மேலெழுந்து சுழி முனைபைத் தாவிக்கதி பெற வேண்டும்.

அஞ்ஞான்று கூட்டம் நேர்வு உளதாகும் — உடலுயிர் இயக்கம் நிறை பெறும் — சமப்படும் என்க.

இவ்வாறு கூட்டம் நேர்வு சித்தி பெற்ற ஞானரே சீவன் முத்தி நிலை உளதாகும்; உடலுயிர் பூரண அமலமடைந்து அவ் உடலை விட்டு உயிர் பிரியாது அதனோடு ஒழிவற ஒன்றி அருளாய் வெளியாய்ச் சிவாங்கமாதலாகிய நித்தியத்துவம் உளதாகும் என்க.

மருளுடம்பினராகிய உலக மாக்களுக்கு இக் குண்டலியானது அசுத்தமடைந்து கீழ் நோக்கி நிற்பலால் அஃது கூட்ட நேர்வுக்கு இடர்ப்படை

யாய் உடல் பிணமாக அதனை விட்டு உயிர் பிரிதலாகிய மாணத்தை—பிறவி நெறியை விளைக்கின்றது என்க.

“கூட்டநேர்வுக்கு இடர்ப்படைநானே”

என்னும் மறை மொழியின் உண்மைப் பொருள் இதுவே என்க.

பக்குவ சீவன் குருவருளால் தன் சரீர பௌதிக நிறையை — இயல்பை அறிந்து அதற்கு ஏற்ப அநுபவிக்கும் சிற்றின்ப துகர்ச்சியால், “இனத்தை இனம் தழுவும்” என்பதற்கு ஒப்ப, விந்து தத்துவத்தில் வாயுவின் இயக்கம் ஆக்கமுறும். உபய பூதமாகிய இவ்வாயு நேராக அமைய வேண்டும் — சீர்பெற வேண்டும்.

விந்துவில் உதிக்கும் இவ்வாயு பூதம் அவச சலனத்தால் — நிறை முறையில்லா ஒழுக்கத்தால் நாணிக் கோணிக் ஆஃதாவது கீழ் முகப்பட்டும் பக்கச் சலன கதியுற்றும் பாழடைகின்றது — பாழ் போகின்றது.

மறத்தாறுகள் தீயகுணங்கள் பாபச் செயல்கள் என்னும் அவ நெறிக்கு அவ நெறியாகிய சவ நெறிக்கு — பிறவி நெறிக்கு இதுவே காரணமாகும்.

ஆதலால் வாயுவானது கீழ் நோக்கு என்னும் நாணலும் அப்பக்கம் இப்பக்கம் சலித்தலாகிய கோணலும் நீங்கவேண்டும்.

ஆஃதாவது அதனை அமலமாக்குதலால் அது நேர் பெற்றுச் சீர்பெற்றுச் சுழிமுனையைத் தாலும்படி செய்ய வேண்டும்.

நிறை முறையான சிற்றின்பப் பயில்வே—இல்லற ஒழுக்கமே இதற்குரிய சாதனமாகும்.

இவ்வாறு வாயு நாணல் கோணல் நீங்கி அமல மடைந்து சுழிமுனையைத் தாவி நின்றலே “கூட்டம் நேர்வு” என்பதன் உண்மைப் பொருளாகும்.

மனமும் மதியும் ஒன்றுதல் என்பதும் இதுவே.

உடலும் உயிரும் ஒழிவற ஒன்றுதல் என்பதும் இதுவே.

இப் பெற்றி கைவருதற்கு வாயு நாணிக் கோணி நின்றலே இடர்ப்படை — இடையூறு. ஆதலாற்றான்,

“கூட்ட நேர்வுக்கு இடர்ப்படை [நானே”

என்று கூறி, நாணமையே வேண்டற்பாற்று — நித்தியத்துவம். பெறுதற்குரிய பக்குவிகளால் கைக்கொள்ளற்பாற்று என உய்த்துணர வைத்தனர் இடைக்காடர் என அறிதல் வேண்டும்.

உரிய சாதகங்களால், கீழ்முகப் பட்டு நின்ற குண்டலியானது நாணல் என்னும் அக் கீழ்முக விளையும் கோணல் என்னும் பக்கச் சலன கதியும் நீங்கி நேர்முகப் பட்டுச் சுழிமுனையைத் தாவி மேல்கடல் என்னும் லலாடத்தை அடைதலால் அக் குண்டலி என்னும் வாயு அமல மடைந்த உண்மையையே — வசப்பட்ட உண்மையையே — அசத்த காயப் பெண் விமல வல்லியாகிய காமக்கிழத்தியாக மாற்ற மடைந்த உண்மையையே, மாற்ற மடைதலாகிய அமல விளைவின் அருமை பெருமையையே உலகியலுக்கும் ஒப்பியவாறு “கீழ்கடல்” “மேல்கடல்” என்னும் உபமானங்களைப் பிரயோகம் செய்து பின் வருமாறு பாடியருளியது மணிவாசக சிவம் எனவும் அறிதற் பாற்று.

திருக்கோவை.

[அன்னமென்னடை அரிவையைத்தந்த மன்னிருந்தெய்வத்தைமகிழ்ந்துரைத்தது.]

வளைபயில்கீழ்கடல்நின்றிட மேல்கடல் [வானுகத்தின் தொலைவழிநேர்கழிகோத்தெனத் திவிலைத்தொல்லோன்கயிலைத்

கிளைவயினீக்கியிக்கெண்டையங் [கண்ணியைக்கொண்டுதந்த விளைவையல்லால்வியவேனயவேன்]தெய்வமிக்கனவே. (ஷெ. செ. 6)

இதனை “கூட்டநேர்” வின் அருமையும் பெருமையும் அளவிட்டுரைக்க முடியாதன என்பது வெள்ளிடை ஆம்.

“கூட்டநேர்வு” கைகூடுதற்கண் அடையும் துன்பங்கள் — பைதல்கள் — பையாப்புக்கள் அளவுபடாதன என்பதைப் புலப்படுத்துதற்கே.

“விளைவையல்லால் வியவேன் நயவேன் தெய்வ மிக்கனவே”

என்று கூறப்பட்டது.

குண்டலி என்னும் வாயு நாணல் கோணல் நீங்கிக் கபாலம் என்னும் லலாடம் ஏற்றப் படுதலாகிய “கூட்டநேர்வி” னாற்றான் வாய்மையான காய சித்தியும் (அர்த்த நார வடிவம்) நித்தியத்துவமும் உளதாகும் என்னும் வேத உண்மையைப் பின்வரும் பிரமாணமும் நன்று வலியுறுத்துதல்கண்டு கொள்க.

சிவவாக்கியர்

உருத்தரித்த நாடியு ளொடுங்குகின்ற [வாயுவைக் கருத்தினு ளிருத்தியே கபாலமேற்ற [வல்லிரேல் விருத்தரும் பாலராவர் மேனியுஞ் சிவந் [திடும் அருட்டரித்த நாதரீபாதம் அம்மை பர்தம் [உண்மையே. (ஷெ. செ. 5)

திருமந்திரம்.

புறமக மெங்கும் புகுந்தொளிர் விந்து நிறமது வெண்மை நிகழ்நாதஞ் செம்மை உறமகிழ் சந்தி சிவபாத மாயுட் டிறனொடு வீடளிக்குஞ்செயற் கொண்டே. (ஷெ. விந்துஜயம் போக சரவோட்டம் [செ. 7)

[சத்தி சிவபாதம் — அம்மைபாதம் நாதர்பாதம் என்னும் அர்த்த நாரவடிவமாகிய விமல யாக்கை. ஆயுள் திறன்-நித்தியத்துவம்.]

நிறை முறையான சிற்றின்ப நுகர்ச்சியால் — விந்து நாதம் ஒன்றுதலால் அர்த்த நார வடிவம் பெறுதலும் (வாய்மையான காமக் கிழத்தியை அடைதல்) நித்தியத்துவம் உளதாதலும் இதனால் வலியுறுத்தப்பட்டன.]

கூட மெடுத்துக் குடிபுக்க மங்கையர் ஓடுவர் மீனவர் பன்னிரண் டங்குலம் நீடுவர் எண்விரற் கண்டிப்பர் நால்விரற் கூடிக்கோ ளிற்கோல அஞ்சேழ்த் தாமே. (ஷை 3-ம் தர். பிரானாயாமம் செ. 13)

[இம் மந்திரத்தில் குண்டலியே — வாயுவே “மங்கையர்” எனக் கூறப்பட்டமை காண்க.]

“கூடிக் கோளில்” என்பது “கூட்ட நேர்”வையே இடைகலை பின்கலைகள் என்னும் மதி ரவி ஒன்றுதலையே — உடலும் உயிரும் ஒழிவற ஒன்றுதலையே உணர்த்தி நின்றது.

“கூடமெடுத்துக் குடிபுக்க மங்கையர்” என்பது “வேதத்தின் ஒத்த உடல்” (திருமந்திரம்) என்பதன் பொருளுடையது.

விந்துவில் உதிக்கும் வாயுவால் ஆனது இச் சரீரம்.

வாயுவால் ஆக்க முறுவது இச் சரீரம்.

வாயு இன்மையால் அழிந்து படுவது இச் சரீரம்.

வாயுவால் இயங்குவது இச் சரீரம். காற்றடைத்தபை — துருத்தி எனப் படுவது இச் சரீரம்.

வாயு அமல மடைதலால் நித்தியத்துவம் பெறுவது இச் சரீரம்.

ஆதலால் “வேதத்தின் ஒத்த உடல்” எனப்பட்டது.

“என்னுள்ளே உயிர்ப்பாய்ப்புறம்போந்து [புக்(கு) என்னுள்ளே நிற்கும் இன்னம்பர்சசனே.”]

என்னும் அப்பர் திருவாக்கால் (ஷை தேவாரம்) வாயு இறைவன் வடிவமே என்பது வெள்ளிடை ஆம்.

அசுத்த வாயுவின் காரியமாய் அதன் வடிவமாய் விளங்குவன அசுத்தமான உடலுயிர்.

வாயு அமலமடைந்த ஞான்று உடலுயிர் அமலமடைந்து நித்தியத்துவம் பெறுதல் வேத உண்மை ஆகும். “கோல அஞ்சேழுத்தாமே” என்பது அமல ஐகார வடிவம் என்னும் அமல வடிவம் பெறுதலை உணர்த்தி நின்றது.]

பின்வரும் பிரபல சுருதியும் இவ்வுண்மையை நன்று வலியுறுத்து கின்றது.

திருமந்திரம்.

புறப்பட்டு புக்குத் திரிகின்ற வாயுவை நெறிப்பட வுள்ளே நின்மல மாக்கில் உறுப்புச் சிவக்கு முரோமம் கறுக்கும் புறப்பட்டுப் போகான் புரிசடையோனே.

(ஷை பிரானாயாமம் செ. 12.)

பின்வரும் பாடலும் கீழ்கடல் என்னும் மூலாதாரத்துக் கீழ் முகமாக நின்ற குண்டலியானது — பாம்பு வடிவ முடையது எனக் கூறப்படும் வாயு வானது அமலமடைந்து மேல்கடல் என்னும் லலாடத்தைத் தாவி நின்ற லாகிய “கூட்டநேர்வையே” நன்று புலப்படுத்துகின்றது.

பாம்பாட்டிச் சித்தர் பாடல்.

ஆலடிப்பொந்திலே வாழ்ந்தபாம்பே அரசடிப்பொந்திலே புகுந்து கொண்டாய் வாலடி தன்னிலே பார்த்துப்பார்த்து வாங்கியே துங்கிரின் றூடாய்பாம்பே.

(ஷை. செ. 83)

[ஆலடிப் போந்து — மூலாதாரம். ஆலம் இலையை வயிற்றுக்கு உவமையாகக் கூறுப. அடிக் குடில் என்னும்

அடி வயிற்றில் — மூலாதாரத்தில் குண்டலி சத்தி விளங்கும் உண்மையே ஆலிலையில் விஷ்ணு பள்ளி கொள்கின்றார் என்னும் கற்பனையால் குறிக்கப்படுவது.

“வாழ்ந்த” என்பது அநாதி நிலையை உணர்த்தி நின்றது. அரசடிப் பொதுள் — சுழிமுனை.]

திருவாய்மொழி.

எந்நான் எம்பெருமான் உன்றனக்கு [அடி யோம் என்று எழுத்துப்பட்ட அந்நாளே எங்கள் அடிக்குடி ல்லிடு பெற்றுந் [ததுகாண்

செந்நான் தோற்றித்திருமதுரை யிழ்ச்சிலை [துனித்து ஐந்தலையினைப் பைந்நாகத்தலைப்பாய்ந்தவனே உன்னைப் [பல்லாண்டுகூறுதுமே.

எனவும்,

வயிற்றிற் றெழுவைப்பிரித்து வன்புலச் [சேவை அத்தக்கிச் சயிற்றும அக்காணிகழித்துக்காலிடைப் [பாசங்கழிற்றி எயிற்றிடைமண் கொண்ட எந்தை இராப்பக [லோதுவித்துப் பயிற்றிப்பணிசெய்யக்கொண்டான் [பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே.

எனவும் வருடம் பாசுரங்களும் மூலாதாரத்துள்ள குண்டலியானது அமல மடைந்து லலாடத்தைத் தாவு தலாகிய “கூட்ட நேர்வை”யும் அதன் பயனையுமே உணர்த்த எழுந்தனவாகும்.

[அடிக் குடில் — மூலாதாரம். திருமதுரையில் சிலகுணத்தல் என்பது வாயு கபால மேற்றப் பட்டமையை உணர்த்திற்று.

பைந்நாகத் தலைப் பாய்தல் என்பது அமல மடைந்த குண்டலியில் — விமல யாக்கையில் இறைவன் விளக்கம் பெற்று நின்றமையை உணர்த்திற்று.

அக்காணி கழித்தல் — அசுத்த ஆயுதமாகிய மருளுடம்பில் உள்ள

அசுத்த நிரையை நீக்குதல்—மருளு
டம்பை மாற்றுதல்.

காலிடைப் பாசம் கழற்றல் — வாயு
வை அமலமாக்கல்.

“இராப்பகல் ஒதுவித்து” என்பது
காயத்தின் பயனான காதல் — காதல்
என்னும் கந்தழி சித்திக்கப் பெறு
தலால் வாய்மையான வேதங்களைச்
சதா ஒதியுணர்தலை உணர்த்தி
நின்றது.

மேலே காட்டிய பாம்பாட்டிச் சித்
தர் பாடலில் “வாலடி தன்னிலே பார்த்
துப் பார்த்து” என்பது சுழிநையை
நோக்குதலை உணர்த்தி நின்றது. பாம்பு
வடிவான குண்டலியின் வால் புருவ
மத்தியாகிய லலாடத்து உள்ளது
என்ப.

அதனை நோக்குதல் அக் குண்டலி
யை மேலெழச் செய்யும் சாதகம்
என்ப.

“வாங்கியே தூங்கி நின்று ஆடாய்”
என்பது நிறையோடு அசைதலாகிய
பொன்னாச லாட்டத்தை—இருவினை
ஒப்புக் கைவரப் பெற்றமையை உண
ர்த்தி நின்றது.

இருவினை ஒப்பு மலபரிபாகம் பெறு
தலை — உடலுயிர் ஒழிவற ஒன்றி
மணங்கமழ் தெய்வத்து இளநலம்
திகழ்ப் பெறுதலை குண்டலி என்னும்
வாயு கபாலம் ஏற்றப் படுதலாகிய
“கூட்ட நேர்”வின் பயன் என அறிக.

இதுபற்றியே மூலாதாரம் என்
னும் “அடிக்குடில் வீடுபெற்று உய்ந்தது
கான்” எனத் திருவாய் மொழிப்
பாசரம் கூறிற்று என்க.]

இவ்வாற்றால்,

“கூட்ட நேர்விற்கு இடர்ப்படை
நானே”

என்பதன் உண்மைப் பொருளும்,
“கூட்ட நேர்வின்” பண்பும் பயனும்
ஒருவாறு விளக்கப் பட்டமை கண்டு
கொள்க. மேலும் விரிப்பிற் பெருகும்.

வாயு என்னும் குண்டலியானது
நாணிக் கோணி நின்றலால் குருவரு
ளால் அகப்பயில்வு புறப்பயில்வு என்
பனவற்றைக் கைக்கொண்டு ஒழுகும்
பக்குவர்க் குரிய தேட்டம் தன்நீர்மை
குன்றும்.

தேட்டம் என்றால் என்ன?

அதுதான் பொருள் என்னும் வாய்
மையான செம் பொன்னைத் தேடுதல்
—தாது என்னும் செம்பொன் என்று
கூறப்படும்.

வாய்மையான காமக் கிழத்தியோடு
இயைந்து வாய்மையான இல்லறம்
நடாத்துதற்குப் பொருள் என்னும்
பொன் இன்றி யமையாதது. தாது
என்னும் இச் செம்பொன்னை பொன்
மயமான உடலை—விமல யாக்கைபை—
விமல வல்லியாகிய காமக் கிழத்தியை
ஆக்குவது.

தாது — இந்திரியமே செம்
பொன். துதலே ஆசான்—மடு—மாடு.

இந்திரியம் என்னும் விந்து அமல
மடைந்து ஊனில் உறைதலாற்றான்
மாற்றிலாச் செம்பொன் வடிவமாகிய
விமல வடிவம் — ஈசன் வடிவம் உள
தாகும்.

மாற்றிலாச் செம்பொன் வடிவமே
ஈசன் வடிவம் என்பது—சிவபிரான்
பொன் வண்ணர் என்பது சுருதி.

இவ் வடிவமே கூற்றை நீக்கிக் குறை
வறுத்து—வேண்டியன யாவற்றையும்
அளித்து நித்தியத்துவம் அளிப்பது.

அப்பர் தேவாரம்.

“.....
கூற்றைநீக்கிக்குறைவறுத்தான்வதோர்
மாற்றிலாச்செம்பொன்னொவர்மாற்பேறே.
எனவும்,

“பொன்னெடுங்குன்றம் ஒன்று உண்டுகண்
[டர்இப்புக் கவிடத்தே”

எனவும்,

திருக்கோவை.

“முனிவருமன்னருமன்னுவபொன்னுன்
முடியும்.....”

எனவும் வருஉம் பிரபல சுருதி
களால் உணர்த்தப் பட்ட பொன்
என்னும் வாய்மையான தேட்டம்
இதுவே ஆம்.

புகலிடம் அடைந்து பொன்னெடுங்
குன்றம் என்னும் வாய்மையான தேட்
டத்தை அடைந்தவர்க்கு யாதுகுறை
யும் இல்லை. இதனற்றான் நித்தியத்
துவம் உளதாகும்.

பொன்னகக் கண்ட ஆசானை எந்த
எந்த வகையாக பக்குவப் படுத்தி
உண்ண வேண்டுமோ அந்த அந்த
வகையாகக் கண்டு உண்ணுதலால்
சூக்ரமர் பொலியும்.

இதுதான் ஓ வடிவம். சீவன்முத்தி
நிலை பூரணப் பட்டவர்க் குரிய பிரணவ
மந்திர சரீரம்.

இதுவே நித்தியத்துவம் பெறுவது.
இப்பெற்றி கைவருதற்கு நாணமை
வேண்டும்.

வாயு நாணிக் கோணி நிற்குங்கால்—
குண்டலி கீழ்முகப் பட்டு நிற்கும்
போது தேட்டம் அமையாது—செம்
பொன் என்னும் தாது — இந்திரியம்
நிறைமுறை இல்லா ஒழுக்கங்களால்
உடலை விட்டுப் பிரிந்துவிடும் என்க.

இந்திரியம் என்னும் விந்து உடலை
விட்டுப் பிரியவே அதன்பால் உதிக்கும்
வாயுவாகிய உயிர்ப்பும் உடலை விட்டுப்
பிரிந்து விடுகின்றது. அன்றே அந்த
கூணமே உடல் பிணமாகின்றது.
இதுவே மாணம் எனப்படுவது.

இந்திரியம் நிரோதம் பெறுமாயின்
அதன்பால் உள்ள இரண்டு கலைகள்
அமலமடைந்து ஊனில்உறையுமாயின்
வாயு என்னும் உயிர்ப்பு—உயிர் உடலை
விட்டுப் பிரிய மாட்டாது;

அவ்உடலோடு ஒழிவற ஒன்றி நித்
தியத்துவம் பெறுவதாகும்;

அவ்விந்து என்னும் சீவாதாரத்
தானத்தில் வீற்றிருக்கும் புரிசடை
யோன் புறப்பட்டுப் போகான் என்க.

வாயு என்னும் குண்டலி நாணிக்
கோணி நின்றலால் “கூட்ட நேர்வு”

கைகூடாமையால் தேட்டம் ஒருங்கும் —கெடும். கூட்ட நேர்வு அமையப் பெற்ற மெய்யடியார்க்குத் தேட்டம் ஒருங்க மாட்டாது.

“தேட்டமும் ஒங்கி”

என்னும்சொற்றொடரின் உண்மைப் பொருள் இதுவே ஆம்.

வாயு நாணிக் கோணி நிற்கு மாயின் குருவருளால் அவரவர் பக்குவ நிறைக்கு ஏற்பத் தத்தமக்கு உரியனவாக அமைத்துக் கொண்ட சாதனங்களின் பெட்டிச் சிதைவுறும்.

சுருங்க உரைக்குமிடத்து, குருநெறிகடைப் பிடித்து வழுவற ஒழுக முடியாது என்று கூற ஆம்.

செப்பம் என்றால் என்ன?

அதுதான் செம்மை எனப்படும்; நிறை எனப்படும்.

குருநாதன் அருளும் விதிகள் நிறை என்பதனுள் அடங்கும். உடலுயிரில் அழுக்காய் அமைந்துள்ள அசுத்த நிறையை ஒழித்தற் குரிய — அமல நிறையாக மாற்றுதற் குரிய தந்திரங்கள் — கிரியைகள் — அநுட்டானங்கள் — ஒழுக்கங்கள் — அருந்தல் பொருந்தல்கள் எல்லாம் செப்பம் என்னும் நிறை யுடையனவே ஆதலின் அவை செப்பம் எனப்பட்டன என்க.

குண்டலி என்னும் வாயு நாணிக் கோணி நிற்கலால் முன்னிலைக் கோரணிகளால் மனம் அவச்சலனம் அடையும் — தீய குணங்கள் ஆக்கமுறும்.

இதனால் குருநெறிகடைப்பிடித்து ஒழுகுதல் கடைபோக முடியாது இழுக்குறும் — சிதைவு படும்.

இதுபற்றியே,

“செப்பமும் சிதைத்தலின்”

என்றனர் இடைக்காடர் என அறிதற்பாற்று.

குருநெறிகடைப்பிடித்து அடிபெயர்த்துச் சென்று ஆரோகணம் பெறும் பக்குவிகள் பிரயாணிகள் ஆதலால் — பொய்விட்டு உடையான் கழல்களைக்கே புகும் யாத்திரையாளர் ஆதலால், நாணம் என்பது அன்னவர் ஆரோகண நெறியில் — மேலேறிச் செல்லும் பாதையில் போழை — பிளவை — பெரும் பிளவை உண்டாக்கும்.

அஃதாவது பிரயாணிகளாகிய அவர்களை மேற் செல்ல விடாது இடருறுத்தும் — அவர் இயக்கங்களில் தாமத நிறையைப் புகச் செய்

யும் — அவரோகணம் அடையச் செய்யும் என்க.

அநாதி காலந் தொட்டு இவ்வாறு அவரோகணம் பெற்றுக் கேடடைந் தோரும் பலராவர்.

திருவாசகம்.

எண்ணுடைய மூல நிராக்கதர்கள் எரி
[பிழைத்துக்
கண்ணுத வெந்தை கடைத்தலைமுன்

[நின்றதற்பின்
எண்ணிலி யிந்திரர் எத்தனையோ

[பிரமர்களும்
மண்மிசை மால்பலர் மாண்டனர்

[காண் தோணைக்கம்
(ஹை திருத்தோணைக்கம் செ. 9)

எனவும்,

அப்பர் தேவாரம்.

தூறுகோடிபிரமர்கணுவகினர்
ஆறுகோடிநாராயணரங்கினே
ஏறுகங்கைமணலெண்ணில்இந்திரர்
நறிலாதநல்கசன்ஒருவனே.

ஹைஆதிபுராணத்திருக்குறந்தொகை
[செ. 3]

எனவும் வரலும் திருவாக்குக்களை ஆழ்ந்து நோக்குக. இப்பாசரங்களில் கூறப்பட்டோர் வழியடியார் ஆவர்.

பின்வரும் பிரமாணம் இவ் உண்மையை நன்று புலப்படுத்துதல் கண்டு கொள்க.

திருச்சாழல்.

கானார் புலித்தோ லுடைதலையுண் காடுபதி
ஆளு வவனுக்கிங் காட்டுவோ ராரேடி
ஆளுவங் கோய் அயனுப் திருடாலுப்
வானுடர் கோவும் வழியடியார் சாழலோ.

(ஹை திருச்சாழல் செ. 13)

ஆதலால் அவரோகண நிலைக்கு உரிய போழை — பிளவைக் கோடாது கோள்ளாது — வருவிக்காது “உரிய போழ் கோடாது” எவ வகையான துன்பங்கள் வரின்னும் அவற்றைப் பொறுத்து மதிவைராக்கியத்தோடு நின்று ஆரோகண கதிக்கு இன்றியமையாத நாணமையை வகிக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு நாணமையை வகிப்பவரே — கைக்கொண்டு ஒழுகுபவரே அஃதாவது வாய்மையான ஒழுக்கங்களால் — அருந்தல் பொருந்தல்களால் வாயுவை நாணல் கோணல் நீக்கி அமல மாக்க வல்லவரே — கபாலம் ஏற்ற வல்லவரே அடிபெயர்த்தற்கு — உரிய ஆரோகணம் பெற்று நித்தியத்து

வம் அடைதற்கு உரியர் — உரிய பக்குவர் என அறிதற்பாற்று.

இவ் வண்மையையே, “உரிய போழ் கோடா உவகிதூர் உரியரே” என்னும் சொற்றொடரால் சுருங்கக் கூறி விளங்க வைத்தனர் எமது புலவர் பெருமான் என அறிதற்பாற்று.

நாணம் கூட்ட நேர்வுக்கு இடர்ப்படை ஆகும் அதனால் தேட்டம் ஒருங்கும் — கேடடையும்; செப்பம் சிதைவு படும்.

படவே ஆரோகண கதியாகிய படியேற்றத்தில் “போழ்” என்னும் பிளவு உண்டாகும்.

ஆகவே அவரோகணம் ஏற்பட்டு நித்தியத்துவம் அடைதல் முடியாத காரியமாகும் — மரணமே — பிறவி நெறியே உளதாகும்.

ஆதலாற்றான், இன்பக் கூற்றில் முதல் மூன்று சூத்தங்களால் பக்குவிகளாகிய உயர்ந்தோர் குருவருளால் அநுட்டித்து நித்தியத்துவம் பெறுதற் குரிய வாய்மையான இயற்கை முறையான சாதகம் இன்னது என அருளிக் கூறியருளிய தத்துவப் பெரியாராகிய சித்தர் பெருமான்,

அத்தகைய பக்குவிகள் அச்சாதகத்தைக் கைக்கொண்டு ஒழுகுங்கால் உலக மாக்களாகிய முன்னிலைகளால் உளவாகும் தீமைகளுக்கு நாணி — அஞ்சித் தமது இயக்கங்களில் தாமத நிறையைப் புகுத்தி அவரோகணம் பெறாது மதி வைராக்கியத்தோடு நாணமையை வகித்து (வாய்மையான கூட்ட நேர்வு — வாயுவைக் கபாலம் ஏற்றதல் கைவரப் பெற்று) ஆரோகணம் பெறவேண்டும் எனவும்,

இவ்வாறு ஆரோகணம் பெறபவரே பாசங்கள் பற்றுக்கள் நீங்கி உய்தியடைதற்கு — வாய்மையான புருஷார்த்தங்களைப் பெறுதற்கு உரியர் — மெய்யடியார் ஆதற்கு உரியர் எனவும் வர்ப்புறுத்தி இன்பக் கூற்றை முடித்தருளி னார் என அறிதற்பாற்று

இவ் இன்பக்கூற்றின் முடிபுரை “இன்பக்கூறு” என்னும் பிறிதோர் கட்டுரைபால்விளக்கமுறக் கூறப்படும்.

இதுகாறும் கூறியவைகளால் “மூவுடமுப்பது” என்னும் அரிய பெரிய தமிழ் மறையில் முதலாவது பாகமாகிய இன்பக்கூற்றில் இறுதிச் சூத்த மகுடமாய் மிளிரும் “நாணமை” என்பதன் பண்பும் பயனும் ஹை சூத்தம் துதலிவாறு ஒருவாறு உரைத்ததும். சபம்.

4. நூலாசிரியரின் முகவுரையிலும், நூலின் மதிப்புரையிலும், அந்தணர்களால் விவாக காலங்களில் செய்யப் படும் சந்திர மௌனீசுவர ஸம்பாவ னையை ஆசார்ய பரம்பரை தெரிந்து பொதுஜனங்கள் செய்வதற்காக வென்றிருக்கும், கவிரத்ன, பாஷாத்ரய பண்டித, ஆத்ரேய, ஸ்ரீகிருஷ்ண சாஸ்திரிக ளவர்களால் தமிழ்பாஷையில் வெளியிட்டிருக்கும் “ஜகத்குரு, ஸ்ரீசங்கர குருபரம்பரை” சரித்தரம்.

5. ஸ்ரீ.சிவராம ஸூரி அவர்களால் கிரந்தாக்கரத்தில் வெளியிட்டிருக்கும் “ஸ்ரீ முக தர்ப்பணம்.”

இந்த மேலே கண்ட ஐந்து புஸ்தகங்களின் தாத்பர்யமும் “லீடர்” பத்திரிகையில் காணப்பட்ட வ்யாஸமும் அனேகமாய் ஒத்திருந்தது.

இன்னும், நவீன ரீதியில், ப்ராசீன பரம ஹம்ஸ யதிசுவரர்களுக்குப் புலப்பட்டிராதது போலுள்ள, ஸ்ரீபரமாசார்யாளின் காலநிர்ணயம் முதலான அநேக விஷயங்களை நூதனமாய்கண்டு பிடித்திருப்பது போல, நவீன விதவாண்களால் ஷெமடச்சார்பாய் நாகரீகத்தை அனுசரித்த சித்ர படங்களுடன் ஏ.டி.பி.வி.முதலியகாலங்களைச் சேர்த்துப் பல பாஷைகளில் அநேக விதங்களாய் ஸ்ரீஆசார்யாளின் சரித்திரங்கள் பிரசுரமாகியும், ஆகிக்கொண்டும் இருக்கின்றன.

“வித்தகம்”

விளம்பர விகிதம்.

வியாபார விளம்பரம் அங்குலம் 1-க்கு

ரூ. 0-8-0

நீடித்த விளம்பரங்களுக்கு தனி விகிதம்.

மானேஜர்,

“வித்தக ஆபிஸ் புதுவை.

BOOKS
BY
SRI AUROBINDO

The Superman	... 0 6	The Brain of India 0 6
Evolution	... 0 8	The National Value of Art 0 8
Thought and Glimpses	... 0 9	Uttarapara Speech 0 4
A System of National Education	... 1 0	Kalidasa 1 0
The ideal of the Kar-		Yogic Sadhan 1 0
Essays on the Gita	RS. AS,	The Yoga and its object 0 12
First Series	... 5 0	The Mother 1 0
Second Series	... 7 8	The Riddle of this World...	2 0
Isha Upanishad 1 8	The Teaching and the Asram of Sri Aurobindo...	0 10
Ideal and Progress	... 1 0	Songs to Myrtila 1 4
mayogin	... 1 10	Baji Prabhū 0 10
War and Self - Deter-		Six Poems of Sri Auro- 1 4
mination	... 2 0	bindo 1 4
The Renaissance in India	... 1 12	Lights on Yoga 1 4

NANDHI
PUBLISHING HOUSE
PONDICHERY.

திருவாசக உண்மை.

யாழ்ப்பாணம், தேன்கோவை தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஸ்ரீமாந் ச. கந்தையபிள்ளை

(வித்தகம் பேராசிரியர்)

அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

கடவுள் தமது அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதி அகில சீவர்கள் உய்யும் பொருட்டு உதவி யருளியதும், மாணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்ததும் தெய்வத் தமிழ் வேதமுமாகிய திருவாசகத்தின் உண்மைக் கருத்துக்களை நன்கு விளக்கி வசன நடையில் எழுதப்பட்டது.

வேண்டுவோர் 0—2—9 அணு தபால் முத்திரை அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்

நந்தி வெளியீட்டே மன்றம்

புதுவை.

**“வித்தகம்” முதல் வருட,
இரண்டாவது வருட சஞ்சிகைகள்
புத்தகமாக கட்டப்பட்டன.
ஒவ்வொன்றும் விலை ரூபா 3-8-0
தபால் செலவு பிரத்தியேகம்.**

விஷய அட்டவணை.

முதல் வருட தலையங்கங்கள் (Editorials)

1 எமது கொள்கை.	27 இந்து மதம்
2 சைவசமயம்	28 அடியார் பெருமை
3 தத்துவப்பெரியார் நூல்கள்	29 நிறை
4 எழுதாமறை	30 அடியார் இயல்
5 குருநெறி	31 அருணைதயம்
6 வேதாசமங்கள்	32 யோகம்
7 இருக்கு வேதம்	33 அன்பு
8 தமிழ் நெடுங் கணக்குத்	34 பணி செய்து கிடத்தல்
திருத்தத் தீர்மானம்	35 அருள்
9 திருவருணட்டம்	36 சகசு நிட்டை
10 நாடம்	37 பாசு பதம்
11 அமல ஜகாரம்	38 மாற்றிப் பிறத்தல்
12 அறமுதல் நாற் பொருள்	39 கற்பனை
13 இல்லறம்	40 சமாதி
14 அன்னம்	41 பண்டைக் காலப் பெளத்த
15 துப்புரவு	சமணரும் தற்காலச் சைவ
16, 17 மனைவி	ரும்
18 பொருள்	42 அறஞ்செய விரும்பு.
19 அருந்தல் பொருத்தல்	43 நிறை முறை இல்லாக்
அனந்தல்	கற்பனை
20 உடம்பின் புயன்	44 சங்கச் சான்றோர் நூல்கள்
21 இடம்பட வீடெடேல்	45 தூல குக்கும சம்பந்தம்
22 ஜீவகாருண்ணியம்	46 பதி பசு பாசு உண்மை
23 முயற்சி	47 வீடு பெற நில
24 விதேக முத்தி	48 சண்டேசுரப் பேற
சதகே முத்தி	49 காயகித்தி
25 நான் மறை	50 ஆரியரும் தமிழரும்
26 பிரம சரியம்	51 வித்தகம் பேசேல்

தோடர்ச்சியான கட்டுரைகள்.

தலையாய அறம்.
உடம்பின் அருமை பெருமை
இருக்கு வேத உண்மை சீதையை வந்தித்தல்
ஆரியமும் தமிழும்.
ஈழநாடும் தமிழும்
“நத்தம்போல் கேடு” என்னும் குறளுறை
உயிர் வருக்கம்.
உடலுயிர் சம்பந்தம்
பெண்பாற் புலவர்கள்.

இரண்டாவது வருட தலையங்கங்கள் (Editorials)

1 எமது பத்திரிகை	30 பொருடனைப்போற்றி வாழ்
2 கல்வி	31 சூது விரும்பேல்
3 சிவமும் விஷ்ணுவும்	32 அன்னையும் பிதாவும்
4 கேள்வி முயல்	முன்னறி தெய்வம்
5 காமேசன்	33 மாறியல்லது காரியமில்லை
6 சோம்பித் திரியேல்	34 பூமி திருத்தி யுண்
7 இடம் பொருள் எவல்	35 சையொத்திரந்தால் செய்
8 கற்பெண்படுவது சொற்	வன செய்
றிறம்பாமை	35 ஒருவனைப்பற்றி ஓரகத்திரு
9 வேதாந்த சித்தாந்தம்	37 ஊக்கமது கைவிடேல்
10 சுழினை	38 இல்லறமல்லது நல்லற
11 மலபரிபாகம்	மன்று
12 இருவினை ஒப்பு	39, 40 கேட்டிலுறுதி கூட்டு
13 விட்ட குறை	முடைமை,
14 இராப் பகலற்ற இடம்	41 மெல்லினைவள்ளதோள்
15 அரவமாட்டேல்	சேர்
16 ஆலயத் தொழுவது சால	42 கைப்பொருடன்னின்
வும் நன்று	மெய்ப் பொருள் கல்வி
17 விருத்திலோர்க்கில்லை	43 தெய்வமிகழேல்
பொருந்திய ஒழுக்கம்	44 மோனமென்பது ஞான
18 ஒத்த இடத்து நித்திரை	வரம்பு
கொள்	45 சுற்றத்திற்கழகு சூழ
19, 20 ஒதுவதொழியேல்	விருத்தல்
21 ஆறுவது சினம்	45 கீழ்மை யகற்று [யும்
22 மறைக்காட்டுக் கதவு திறத்	46 தேடாதழிக்கிர்பாடா முடி
23 உடையது விளம்பேல் [தல்	48 ஊருடன் பகைக்கின் வேரு
54 ஈவது விலக்கேல்	டன் கெடும்
22 ஈயார் தேட்டைத் தீயார்	49 நீரகம் பொருந்திய ஊரகத்
கொள்வர்	திரு
26 ஐயமிட்டுண்	50 நல்லிணக்கமல்லது அல்
27 குற்றம் பார்க்கில் சுற்ற	வர்படுத்தும்
மில்லை	51 மீதுண் விரும்பேல்
28 சிவத்தைப் பேணில் தவத்	52 சநி நீராடு
திற்கழகு	53 காப்பது விரதம்
29 நிற்கக் கற்றல் சொற்றிறம்	54 வானஞ் சுருங்கில் தானஞ்
பாமை	சுருங்கும்

தோடர்ச்சியான கட்டுரைகள்.

ஸர் ஜகதீஸ்சந்திரவஸூ அலர்கள் செய்த பிரசங்கம்
சும்மா கிடந்த சங்கை ஊதிக்கெடுத்தான் ஆண்டி
அயிக்கவாதம் பேசிப் பயிக்க வாதம் புரியும் அறிவிலிகளுக்கு
[வாய்ப் பூட்டு

பொ. முத்தையா பிள்ளை, உண்மை முத்தி நிலை ஆராய்ச்சி
உண்மை முத்தி நிலை ஆராய்ச்சி மறுப்பு.
ஈழநாடும் தமிழும்
உடலுயிர் சம்பந்தம்
பெண்பாற் புலவர்கள்
ஸ்ரீ காஞ்சி காம கோடி பீடத்திற்குரிய உத்திருஷ்டம் நான்
கின் ஆராய்ச்சி
20ம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற விஞ்ஞானம்.